

Mircea Mihăieș. „Discursul urii” pe înțelesul cimpanzeilor

written by [Mircea Mihăieș] | July 18, 2019

Cenzura corectitudinii politice nu lovește doar prin oameni, ci și prin mașinării. Facebook, de pildă, se folosește de imense motoare de căutare pentru a identifica abaterile lingvistice de la calea cea dreaptă a *newspeak*-ului și le sancționează pe loc. Deocamdată, predomină cenzura umană, dar nu e departe ceasul când soft-urile ne vor decide comportamentul și limbajul. Am o experiență limitată a *social media*, dar suficientă cât să aflu despre suspendarea drastică a unor utilizatori. Cazurile la care mă refer (mă rezum doar la cele din România) sunt ale unor intelectuali cu vederi conservatoare. Ei au fost pedepsiți la presiunea stângiștilor, care i-au „raportat”, iritați că au avut îndrăzneala să-și susțină ideile și să ironizeze aberațiile neo-comuniștilor. N-a contat nici faptul că era vorba despre poziții ce nu depășeau cadrul democratic, n-a contat nici ideea de libertate a cuvântului. În „brava lume nouă”, doar elita autoproclamată a extremei stângi are dreptul la cuvânt. Pentru a subjuga, ea a început prin a mutila limbajul, autorizând, ca în experimentul *Yerkish*, doar cuvintele-imagini prin care savanții din Atlanta i-au învățat pe cimpanzei să comunice.

Am descoperit în ultimii ani un număr imens de aberații și abuzuri ale corecțiilor politic. Dar niciuna n-o întrece pe aceea semnalată vara trecută de *Washington Post*. Faimosul cotidian, cumpărat în 2013 de firma de investiții a lui Jeff Bezos, fondatorul amazon.com, nu excelează la capitolul independenței de gândire și al echidistanței. Total aservit stângii americane și Partidului Democrat, ziarul duce o virulentă campanie pro-corectitudine politică. Faptul că *Washington Post* a scris despre un caz fără precedent de cenzură pe Facebook e un indiciu că lucrurile sunt grave de tot. În paranteză fie spus, vechii patroni ai ziarului s-au orientat spre producerea de boilere și spre activități – cum să le spun? – mortuare: spitale pentru bolnavi irecuperabili și aziluri pentru bătrâni.

Să revin „la chestiune”. Nebunia a pătruns atât de adânc, încât Facebook a cenzurat până și Declarația de Independență a Statelor Unite (în original, *In Congress, July 4, 1776, the Unanimous Declaration of the Thirteen United States of America*). Un ziar dintr-o mică localitate texană, Liberty, a avut inițiativa de a sărbători ziua independenței Americii publicând pe parcursul mai multor zile premergătoare sărbătorii părți din faimosul document istoric. Totul a decurs bine până la publicarea celui de-al zecelea fragment. Acesta conține sintagma „merciless Indian Savages” („nemiloșii indieni sălbatici”), în contextul în care aceștia fuseseră aliați ai colonizatorului britanic. Pentru Facebook, cuvintele care defineau obiceiurile lor războinice și nu identitatea propriu-zisă („whose known rule of warfare is an undistinguished destruction of all ages, sexes and conditions” / „ale căror cunoscute legi ale războiului înseamnă distrugerea fără deosebire a persoanele de toate vârstele, sexele și stările”) sunt inacceptabile. Nu mai insist, se știe de ce.

Cenzorii de la Facebook ar fi avut suficiente alte motive să ciopârțească Declarația de Independență pentru felul în care sunt, de pildă, descriși britanicii și regele lor. Incriminarea celor care colonizaseră America e definită drept „istoria repetată a rănilor și uzurpărilor, toate având ca scop direct stabilirea unei tiranii absolute asupra Statelor noastre”. Acuzațiile aduse regelui George al III-lea se plasează în linia celor imputate marilor scelerați ai istoriei, de la Gengis Han la Hitler. Ele n-au fost însă considerate ofensatoare la sediul din Menlo Park, California, al firmei Facebook. La urma urmelor, George al III-lea era alb, anglo-saxon (chiar dacă de origine germană) și protestant. Adică specia pe care corecții politici ar vrea-o dispărută de pe suprafața Terrei.

Cenzurarea fragmentului din Declarația de Independență e motivat de o pretinsă promovare a „discursului urii”. Aceasta este sintagma prin care stânga elimină cu brutalitate orice lucru neconvenabil, crezând că în felul acesta realitatea devine mai bună și că oamenii vor fi cu toții fericiți. Din păcate, istoria nu e un lanț de sărbători agrementate cu muzică și dans în colțuri idilice de natură. Istoria e un lung șir de indescriptibile bestialități umane. Datoria oricărui om responsabil e să le cunoască, pentru a le combate și a nu le mai repeta. Ascunderea mizeriei sub covor dovedește, în cel mai bun caz, lașitate. În realitate, mobilurile sunt mult mai perfide. Ele vizează inculparea civilizației occidentale, asociată cu omul alb și cu nemaiîntâlnita lui capacitate de a construi o lume a bunăstării generale. Medoda cea mai sigură de atac o reprezintă dărâmarea pilonilor de sprijin, a cariatidelor pe care se sprijină această lume. Agenții corectitudinii politice sunt frații talibanilor din Afganistan care au pus dinamită la giganticele statui ale lui Buddha și le-au făcut praf. Splendidele opere de artă create cu 1700 de ani în urmă s-au sfărâmat ca niște stalagmite la ordinul mulahului Mohammad Omar, care a decis distrugerea tuturor statuiilor ne-islamiste.

Ceea ce mă înspăimântă cu adevărat e că, în marea majoritate, corectitudinea politică face ravagii printre oamenii tineri. Aș fi fost mai puțin terifiat dacă inițiatorii ar fi fost cei în vârstă. Aș fi pus totul pe seama decrepitudinii. Ar fi fost oarecum normal ca aceștia să-și închidă ochii și

să-și înfunde urechile, orbiți și asurziți de zgomotul schimbărilor. Or, în epicentrul fenomenelor se află reprezentanții lumii de mâine. Ceea ce înseamnă că agenda corectitudinii politice are un viitor sigur. Ca intelectuali, avem obiceiul de a trage concluzii pornind de la experiența limitată a mediului în care ne învățăm. Evident că există milioane și miliarde de alți tineri pentru care elucubrațiile stângiștilor occidentali nu sunt decât izmenelile unor prețioase ridicole. Partea proastă e că, așa sclifosiți cum sunt, își impun punctele de vedere și se află mereu deasupra valului.

Aberații precum aceea menționată mai sus sunt posibile nu doar datorită nerușinării unor ideologi hrăniți cu învățăturile lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. De vină e și lipsa minimei culturi generale și a ignorării grosolane a istoriei. Declarația de Independență nu e nici pe departe un „hate speech”, ci o afirmare a celor mai înalte valori umaniste. Ea este fundamentată pe credința, proclamată răspicat, că „toți oamenii sunt născuți egali, și că sunt înzestrați de către Creatorul lor cu anumite drepturi inalienabile, iar între acestea sunt Viața, Libertatea și căutarea Fericirii”. A cenzura un text care stă sub semnul unor asemenea valori înseamnă cretinism de cea mai joasă speță. Noii cenzori nu dau doi bani pe cei care au scris prima variantă a Declarației, Thomas Jefferson, John Adams, Roger Sherman, Benjamin Franklin și Robert R. Livingstone, lăsând o mașinărie de cenzurat afirmații „suspecte” să le terfească idealurile și gândirea.

Lupta dusă de promotorii corectitudinii politice are o strategie clară. Niște oameni informați nu pot fi înșelați ușor. Prin urmare, istoria trebuie rescrisă cu brutalitate, pentru a le prezenta celorlalți, necultivați sau neatenți, versiuni ce corespund ideologiei reduționiste, primitive și anti-occidentale clocită în laboratoarele extremei stângi contemporane. Anularea memoriei, distorsionarea faptelor și rescrierea lor în funcție de interesele noilor ideologi nu țin nici de adevăr, nici de logică, nici de normalitate. Vorbim de intruziunea haosului într-o lume ce părea să funcționeze rațional. Ea are la bază ura de sine a unor indivizi care suferă de o percepție deformată a propriei personalități, de locul pe care ar trebui să-l ocupe în lume. Lideri autodesemnați ai unei bătălii distructive, ei știu foarte bine că nu vor fi recunoscuți niciodată pentru meritele lor efective. Prin urmare, regula de funcționare a lumii trebuie schimbată astfel încât să se potrivească minusculei lor staturi intelectuale.

Ideologii de astăzi nici măcar nu sunt originali. Aceleași mizerabile strategii au fost întrebuințate de toți dictatorii din istorie. Pentru a-și impune dominația, ei au distrus mai întâi memoria, iar apoi și-au creat propria legendă. Exact asta se întâmplă acum, sub privirile noastre. O gândire represivă, ce urăște nuanța și diversitatea, e prezentată drept unicul mod acceptabil de a te exprima și a acționa. Bigoții plini de ură au ocupat avanscena vieții publice și perorează isteric, sub privirile stupefiate ale majorității intimidată, paralizată de teama represaliilor pe care „iluminații” le pun în aplicare cu o aprigă virulență. Conjurația mediocrilor n-a fost învinsă niciodată. Asta nu înseamnă că nu va veni un moment când demența corectitudinii politice nu va lua sfârșit. Va lua, cu siguranță. Dar vor fi și enorme pierderi. Cum vor fi ele recuperate?

Marginalizarea unor intelectuali de marcă, mutilarea instituțiilor și distrugerea ideii de dialog nu pot fi anulate prin edict. Consecințele vor fi resimțite în domeniul achizițiilor culturale politice și a creațiilor artistice occidentale pe care pegră stângistă le detestă visceral.

Falsificarea criteriilor de promovare, impunerea cu forța a unor drepturi nemeritate, criminalizarea minților independente, reduționismul primitiv sunt realizate prin substituirea limbajului nuanțat cu cel neevoluat. Trăim nu doar în epoca *newspeak*-ului din distopia lui Orwell, ci și în cea a *yerkish*-ului, coborând vertiginos pe scara involuției primatelor.

text publicat în premieră în revista "România literară".